

РЕШЕНИЕ

№ 6096

гр. София, 21.02.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 21.02.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Елица Райковска

ЧЛЕНОВЕ: Златка Илиева

Мария Владимирова

като разгледа дело номер **1349** по описа за **2025** година докладвано от съдия Златка Илиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 229 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) вр. чл. 285, ал. 1, изр. трето от Закона за изпълнение на наказанията и задържането под стража (ЗИНЗС).
Образувано е по частни жалба вх. № 8951/06.03.2024г. и вх. № 34635/30.12.2024г., подадени от Е. Д. М.. С първата се оспорва определение №1820/19.02.2024г., с което е отказано предоставяне на правна помощ, а с втората – определение №26665/10.12.2024г., с което е оставено без уважение искането за освобождаване от внасяне на държавна такса в размер на 10 лева. И в двете жалби се твърди, че съдебните актове са неправилни, тъй като не е взето предвид, че лицето няма доходи и не получава такива, поради което не е в състояние да заплати дължимата държавна такса и адвокатски хонорар. Моли се съда да отмени атакуваните определения и постанови освобождаване от ДТ и предоставяне на правна помощ.

Ответникът - Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“ не е депозирал писмено възражение.

Съдът като взе предвид изложените от жалбоподателя доводи и представените доказателства намира за установено от фактическа страна следното :

По частна жалба вх. № 8951/06.03.2024г.:

Видно от върнатия отрязък от съобщение, процесното определение е връчено лично

на жалбоподателя на 23.02. 2024г. Преклузивният срок за атакуване на постановеното определение изтича на 01.03.2024г. Частната жалба срещу съдебния акт е депозирана чрез затворническата администрация с вх. №2863 на 05.03.2024г. – т.е. след изтичането на законоустановения срок.

Предвид изложеното, същата се явява недопустима, тъй като е просрочена. Като такава, частната жалба следва да бъде оставена без разглеждане.

По частна жалба вх. № 34635/30.12.2024г. :

С определение №26665/10.12.2024г., съдът е оставил без уважение искането за освобождаване от внасяне на държавна такса в размер на 10 лева.

За да приеме, че не са налице на основанията по чл.83, ал.2 от ГПК за освобождаване от държавна такса, съдът въз основа на получената справка от Агенция по вписванията от 02.05.2023 г. е установил, че Е. М. притежава недвижимо имущество - идеални части от поземлен имоти и селскостопански сгради, подробно описани в същата. Освен това е изискал справка от ГДИН и Затвора - [населено място], въз основа на която е събрал доказателства че през 2021г. ОСИН-София е изплатила сумата от 2530.48 лева, главница и лихва, представляващи средства по издаден в полза на М. изпълнителен лист. Съдът е установил също, че по дела, водени от жалбоподателя пред АССГ, са постановени няколко осъдителни решения. Същият не е предприел действия по събирането на присъдените суми.

На настоящия съдебен състав е служебно известно, че във връзка със стотици производства образувани от Е. М. пред различни съдилища, по немалка част от тях в полза на същия са присъдени обезщетения на значителна стойност.

При така установените факти настоящият съдебен състав намира, че определението е правилно.

Съгласно чл.83, ал.2 от ГПК във вр. с чл.144 от АПК, освобождаването от заплащане на държавна такса може да бъде постановено от съда, по молба за освобождаване от лицето, за което е признато от съда, че няма достатъчно средства да я заплати. По молбата за освобождаване съдът взема предвид: доходите на лицето и на неговото семейството; имущественото състояние, удостоверено с декларация; семейното положение; здравословното състояние; трудовата заетост; възрастта и други констатиранни обстоятелства. В случая се установява, че Е. Д. М. разполага с недвижими имоти.

Наличието на недвижим имот, който би могъл да послужи на Е.М. като източник на доходи, правилно е прието от съда, че е пречка да се счете, че молителят не разполага със средства за заплащане на дължимата държавна такса в размер от 10 лева.

На следващо място, съдът е направил анализ и на доказателствата, че с влезли в сила съдебни осъдителни решения, в полза на М. са присъдени обезщетения в размер значително надвишаващ дължимата ДТ. Обстоятелството, че жалбоподателят не е

предприел съответните действия за събиране дължимите суми или пък, че е оправомощил друго лице да получи част от тях, не означава, че същият не разполага със средства.

При тези многобройни доказателства, сочещи наличието на средства, правилно първоинстанционният съд е приел, че твърденията на М., че не разполага с такива, за да заплати държавна такса от 10 лева, не отговарят на истината.

Като е съобразил всички относими и налични по делото доказателства, съдът е достигнал до обосноваван извод, че не са налице основания за освобождаването от внасяне на държавна такса. / В този см. определение № 5418 по 3313/2024г., определение №10814 по адм.д.№ 10637/ 2023г. , двете на Административен съд София град и много други/.

Ето защо, частна жалба вх. № 34635/30.12.2024г. следва да бъде отхвърлена като неоснователна, а атакуваното определение – оставено в сила.

Съгласно чл. 285, ал. 1 от ЗИНЗС, постановените от административния съд определения и разпореждания подлежат на обжалване по реда на глава тринадесета от АПК пред тричленен състав на същия съд. По силата на разпоредбата на чл. 235а от АПК за производство, образувано по частна жалба, се събира такса в размер на 30 лева. С оглед обстоятелството, че първоинстанционният съд е пропуснал да събере дължимата такса за оспорване на всяко от посочените по-горе определения, следва това да бъде сторено с настоящия съдебен акт .

Водим от горното, Административен съд – София град, XVI тричленен състав

О П Р Е Д Е Л И :

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ частна жалба вх. № 8951/06.03.2024г. против определение №1820/19.02.2024г. по адм.д. №790/2024г. по описа на Административен съд София град, като недопустима.

ОСТАВЯ В СИЛА определение № 26665/10.12.2024г. по адм.д.№ 790/2024г. по описа на Административен съд София град.

ОСЪЖДА Е. Д. М. да заплати ДТ в размер на 60 /шестдесет/ лева по сметка на Административен съд София град.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

